

Rob vindt het niet fijn om alleen te zijn.
Mama vertelt hem dat hij een broertje krijgt.
Maar wat moet een jongen van acht
met een baby?
Hij wil een broer om mee te spelen ...

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

Herdruk 2011/375
ISBN 978 90 8661 044 0
K.B. D/2005/0147/219
Bestelnr. 60 1020 421
NUR 191

Tekeningen: Merel Eyckerman

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge

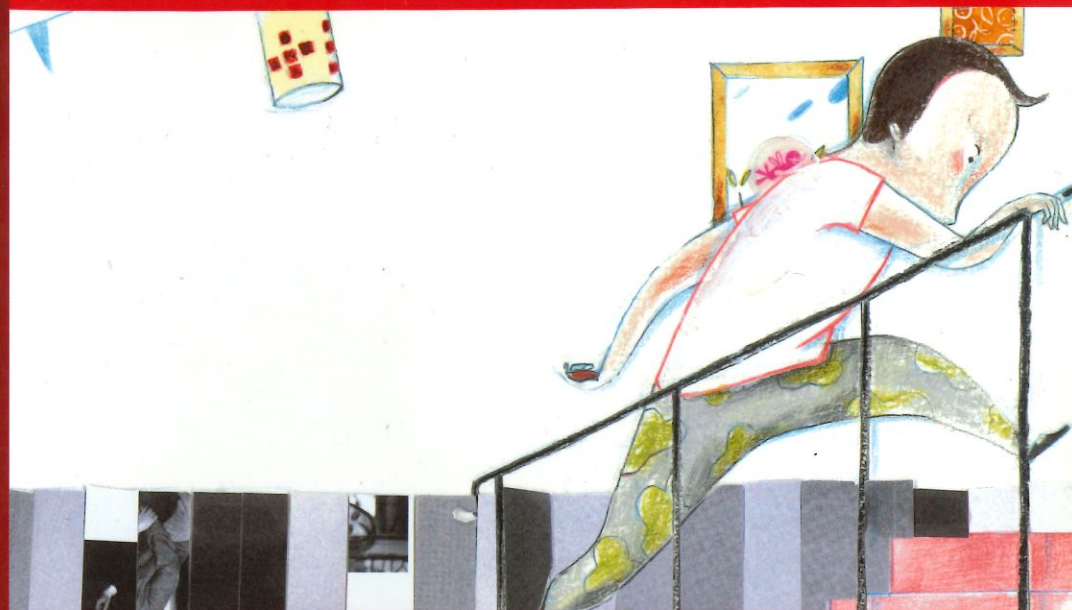

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

AVI-niveau 5

Thema 3 Hoera, nieuw leven

Zijn jullie er nog?

Christina Guirlande

 die Keure

 Kameleon

Ik oefen.

ges**chrobd**

storm**t**

trom**melt**

natuur**lijk**

onmiddell**ijk**

moeil**ijk**

vrol**ijk**

verschrikkel**ijk**

eindel**ijk**

opn**ieuw**

n**ieuw**sgierig

partij**tje**

vriend**innetje**

slabb**etjes**

ka**mertje**

jon**getje**

gezi**chtje**

schatte**boutje**

knul**letje**

ka**outertje**

bad kamer

modder sporen

grond water

baby kleertjes

ronde dansje

baby bedje

knuffel beest

zomer avond

kamer jas

krul spelden

slaap liedje

badkamer

moddersporen

grondwater

babykleertjes

rondedansje

babybedje

knuffelbeest

zomeravond

kamerjas

krulspelden

slaapliedje

wenk**brauwen**

py**jama**

job

baby'**tjes**

blz.

- 1 Ik heb net de vloer **geschrobd**.
Ik heb net de vloer **schoongemaakt**.
- 2 Rob **sputtert niet tegen** en loopt de trap op.
Rob **spreekt niet tegen** en loopt de trap op.
- 4 Met een emmer probeerde Wout water te **putten**.
Met een emmer probeerde Wout water **uit de put op te halen**.
- 4 Hij **tuimelde** in de put.
Hij **viel** in de put.
- 9 Hij is **razend nieuwsgierig**.
Hij is **heel erg benieuwd**.
- 9 Een **slabbetje** is een doekje dat baby's rond hun halsje krijgen
waarop ze kunnen morsen als ze eten.
- 10 Hij zit **beduusd** op de rand van het bed.
Hij zit **een beetje droevig** op de rand van het bed.
- 12 Ze heeft **aan ons de handen vol**.
Ze heeft al werk genoeg met ons.
- 16 **Zijn hart klopt in zijn keel**.
Hij is zo geschrokken dat hij zijn hart voelt kloppen in zijn keel.
- 17 De volwassenen **klinken op** de nieuwe baby.
De volwassenen **vieren** de komst van de nieuwe baby en klinken hun
glasjes tegen elkaar.
- 19 Door het **rumoer** is er niemand die hem hoort.
Door het **lawaai** is er niemand die hem hoort.
- 21 Een **fopspeen** is zo'n plastic ding met een ring aan
die in de mond van een baby gestopt wordt om hem
te doen slapen of te laten ophouden met wenen.
- 22 Het huilen **houdt** maar **aan**.
Het huilen **stopt niet**.

Zijn jullie er nog?

Rob stormt de woonkamer binnen.
De deur slaat hard achter hem dicht.
Waar hij loopt, ligt een spoor van modder.
'Kijk toch eens aan!', roept mama boos.
'Ik heb net de vloer geschrobd 📖!'

Waar komt die modder vandaan?’

‘Heu,’ begint Rob, ‘we hebben een put gemaakt, Wout, Saar en ik ...’

‘En je kleren! Bah! Je bent helemaal vies!’

Papa knipoogt naar Rob.

‘Schoenen uit en naar de badkamer!’,
beveelt mama.

Rob sputtert niet tegen 📖 en loopt de trap op.

Eerst hoort hij mama en papa zacht praten.

En dan hoort hij ze luid lachen.

Rob begrijpt er niets meer van.

Hij weet niet waarom ze zoveel pret hebben.

Was mama niet echt boos?

Houden ze hem maar wat voor de gek?

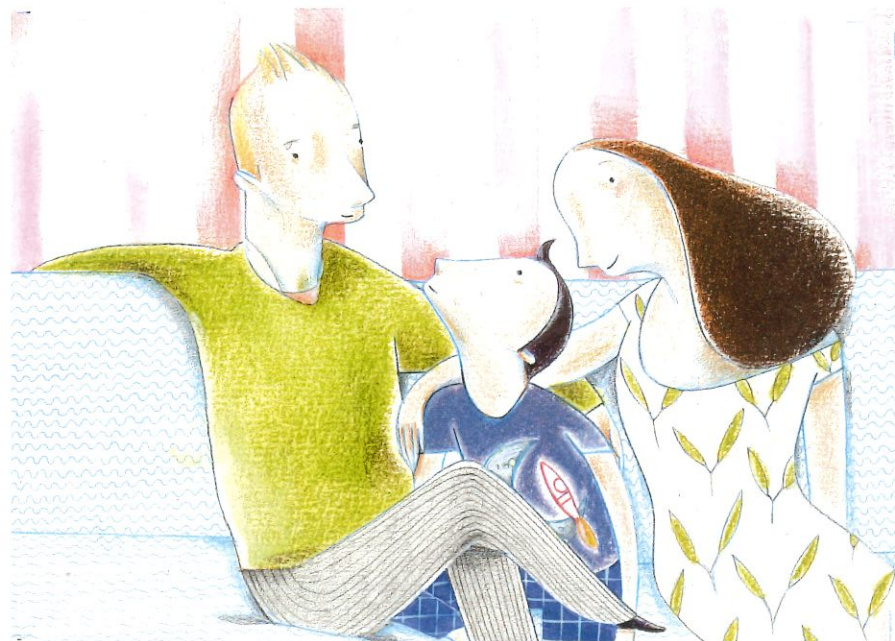
Rob neemt een warm stortbad en schrobt de modder
weg.

Dan trekt hij zijn pyjama aan.

Hij lijkt helemaal niet meer op de Rob van daarnet.

De woonkamer is ook weer netjes.

De moddersporen zijn weg en de vloer is droog
gedweild.

‘Kom maar tussen ons in zitten’, lacht pa.

‘En vertel het nu maar.’

Rob kijkt van de een naar de ander.

Wat doen papa en mama vreemd vanavond.

‘Vooruit man, vertellen!’, dringt papa aan.

‘We hebben een put gegraven’, begint Rob.

‘Dat wisten we al,’ zegt ma, ‘en dan?’

‘Eerst speelden Wout en ik op zijn kamer.

Toen hoorden we Saar roepen vanuit de tuin.

Ze vroeg of we haar kwamen helpen.’

'Waarmee?', vraagt papa nieuwsgierig.
 'Ze wilde weten hoe diep je moet graven om water te vinden.'
 'Water?' Papa frons zijn wenkbrauwen.
 'Grondwater', verbetert Rob. 'Daar hebben wij op school over geleerd.'
 'En? Gevonden?', wil mama weten.
 'Ja,' knikt Rob, 'maar we moesten diep graven, hoor! Eerst was de aarde zwart, dan geel.
 En dan kwam het water. Met een emmer probeerde Wout water te putten 📖. En toen gebeurde het ... Hij tuimelde 📖 in de put ...'
 'Hoe kwam jij dan vol modder?', vraagt mama.
 'Ik moest Wout toch redden!', roept Rob.

 'Maar dan ben jij een held!', lacht papa.
 'Wout mag blij zijn met zo'n vriend.'
 Rob voelt dat papa hem plaagt.
 Papa klopt hem zacht op zijn knie.
 Rob geeft papa een tik terug.
 Daar komt een partijtje vechten van.
 Zonder elkaar pijn te doen natuurlijk.
 Mama gaat vlug op een andere stoel zitten.

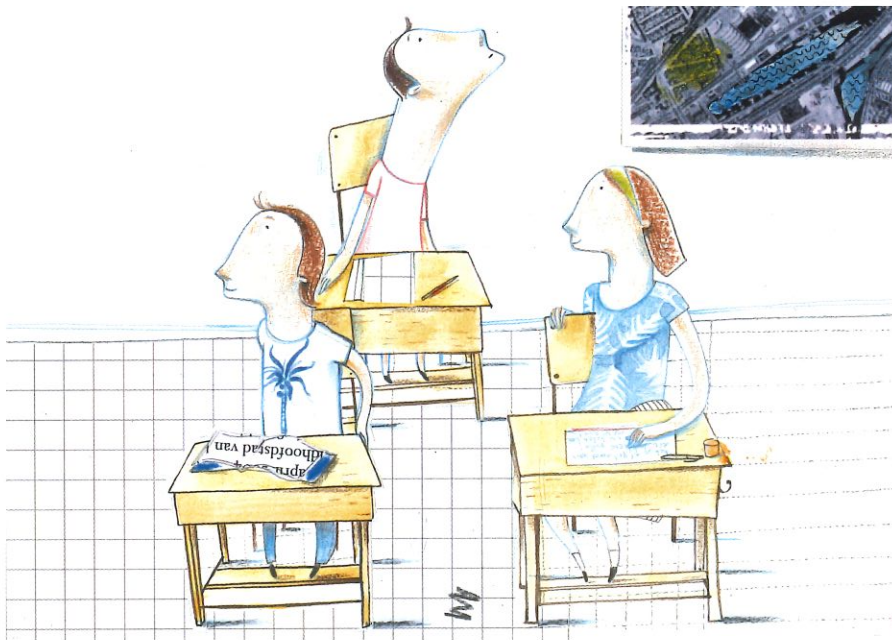

Glunderend kijkt ze naar haar twee jongens.
 'Kom op als je durft, papa!', roept Rob.
 Papa pakt Rob beet en gooit hem over zijn schouder.
 Rob trommelt papa op zijn rug.
 'Geef je over! Geef je over!', joelt hij.

 Papa schudt Rob van zich af.
 Dan steekt hij zijn armen in de lucht.
 '1-0! Ik heb gewonnen!', juicht Rob.
 Papa zucht heel diep.

Hij doet alsof hij doodmoe is van het gevecht.
Rob vindt het fijn wanneer papa met hem speelt.
Maar dat gebeurt niet zo vaak.
Papa heeft een drukke job.

Daarom gaat Rob na schooltijd dikwijls naar Wout toe.
Wout is zijn buurjongen en zijn vriend.
Saar is de zus van Wout.
Ze zijn tweelingen.
Ze zitten alledrie in dezelfde klas.

Wat hebben die twee geluk, vindt Rob.
Zij hebben altijd iemand om mee te spelen.

Papa vindt het jammer dat hij niet méér thuis is.
Maar het kan niet anders.
Misschien later, als hij werk vindt dichterbij huis.
'Verveelde jij je nooit thuis, papa?', vraagt Rob.
'Nee hoor, met twee broers was er altijd leven in huis.'
'Dat lijkt me fijn', zegt Rob met een zucht.
'We maakten ook wel eens ruzie, hoor!
Ik was de jongste. Ik mocht soms niet meespelen.'
'En jij, mama?', wil Rob weten.
'Als oudste van vier? Ik moest al heel jong
meehelpen en op de kleintjes passen.
Ik was soms jaloers op mijn vriendinnetje.
Omdat zij enig kind was.'

'Ik vind het niet fijn om alleen te zijn', zegt Rob.
'Ik wenste dat ik een broer had.'
Rob ziet dat mama en papa elkaar verbaasd
aankijken.
Het lijkt wel of ze opgelucht zijn.
Mama geeft hem opeens een stevige knuffel.

'Een broer,' herhaalt ze, 'wil jij een broer?'

'Ja,' knikt Rob, 'dan ben ik nooit meer alleen.'

Dat is mijn liefste wens.'

Papa kucht en gaat naast mama en Rob zitten.

'Hmm,' begint hij, 'wij hebben een geschenk voor jou, Rob.'

'Maar je moet wel nog enkele maanden wachten',
gaat mama verder.

Rob kijkt boos.

Hij wil geen geschenk, hij wil een broer.

'Ja maar ...', zegt ma. Maar Rob luistert niet.

'Ik wil geen geschenk. Zeker niet wanneer het
maanden duurt voor ik het krijg.'

Hij rukt zich los en loopt naar de trap.

'Slaapwel!', roept hij nog vlug.

Op weg naar zijn kamer blijft hij plots staan.

Er staat een grote doos op de kleerkast,
in de kamer van zijn ouders.

Die doos stond er vanmorgen niet!

Rob sluipt de kamer binnen en klimt op het bed.

Als hij op zijn tenen staat, kan hij net bij de doos.

Hij is razend nieuwsgierig 📖.

Wat zit er in die doos?

Er staat in grote letters op: LEEG.

Die doos is helemaal niet leeg, denkt Rob.

In de doos zit het geschenk.

Mama en papa willen hem gewoon beetnemen.

Voorzichtig schuift hij de doos van de kast.

Voor een lege doos weegt ze wel zwaar!

Hij zet de doos op het grote bed en maakt ze open.

Er zitten babykleertjes in!

Slabbetjes 📖 en sokjes en mutsjes en truitjes.

Hé, dat mutsje herkent hij van een foto!
 Een foto van hem toen hij nog een baby was ...
 Rob houdt opeens zijn adem in.
 Hij zit beduusd 🌀 op de rand van het bed.
 Met de kleertjes in zijn handen.

Het geschenk!
 Het geschenk waar hij nog enkele maanden
 moet op wachten!
 Hij weet wat het is.

Mama krijgt een baby!
 Hemeltje! Hij krijgt een broer!
 Dat het ook een zus kan zijn, daar wil hij niet aan
 denken.
 Het wordt een broer en daarmee uit.
 Opeens hoort hij voetstappen op de trap.
 Vliegensvlug gooit hij de kleertjes in de doos.
 Higgend zet hij de doos weer op de kast.
 Hij vlucht naar zijn kamer en duikt in bed.
 Oef!

Net op tijd.
 Daar staan mama en papa al naast zijn bed.
 Mama stopt Rob warm onder.
 'Hij slaapt al', fluistert ze.
 'We zeggen het hem morgen wel.'

Rob zit met mama aan het ontbijt.
 Papa is al weg naar zijn werk.
 'Ik weet het', zegt Rob tussen twee happen in.
 'Wat weet jij?', vraagt mama. 'Ik weet dat het tijd is
 om naar school te gaan. Haast je maar wat of
 je komt te laat.'
 'Ik weet het van het geschenk', zegt Rob.

'Het geschenk? Wat voor geschenk?'

'Dat jullie mij gisteravond hebben beloofd.

Het geschenk waar ik nog op moet wachten.'

Mama is verrast.

'We zouden het je vanavond ... Goed, dan zeg ik

het nu. Je krijgt een broertje.'

'Een broertje?' Rob slaat zijn armen om haar heen.

Samen maken ze een rondedansje door de keuken.

Opeens staat Rob stil.

'Maar', begint hij, 'wat moet ik met een baby?

Ik wil een broer om mee te spelen!'

'Baby'tjes groeien vlug, hoor', troost mama.

'Ik ook!', houdt Rob vol. 'Ik zal altijd acht jaar ouder zijn dan mijn broer!'

'Dat is zo, maar je zult zien, jullie worden vast dikke vrienden. Haast je nu maar. Daar zijn Saar en Wout.'

Rob vertelt hen onmiddellijk het grote nieuws.

'Een baby! Je zult maar geluk hebben', zucht Saar een beetje jaloers. 'Mama wil geen baby meer. Ze heeft aan ons de handen vol 📖, zegt ze.'

Het wordt een drukke tijd voor iedereen.

De baby moet een eigen kamertje hebben.

Op vrije zaterdagen gaat papa aan de slag.

Hij schildert het plafond, de ramen en de deur.

Hij plakt fris behang aan de muren.

Dan haalt hij de wieg en het babybedje van de zolder.

Heb ik daarin geslapen?, denkt Rob.

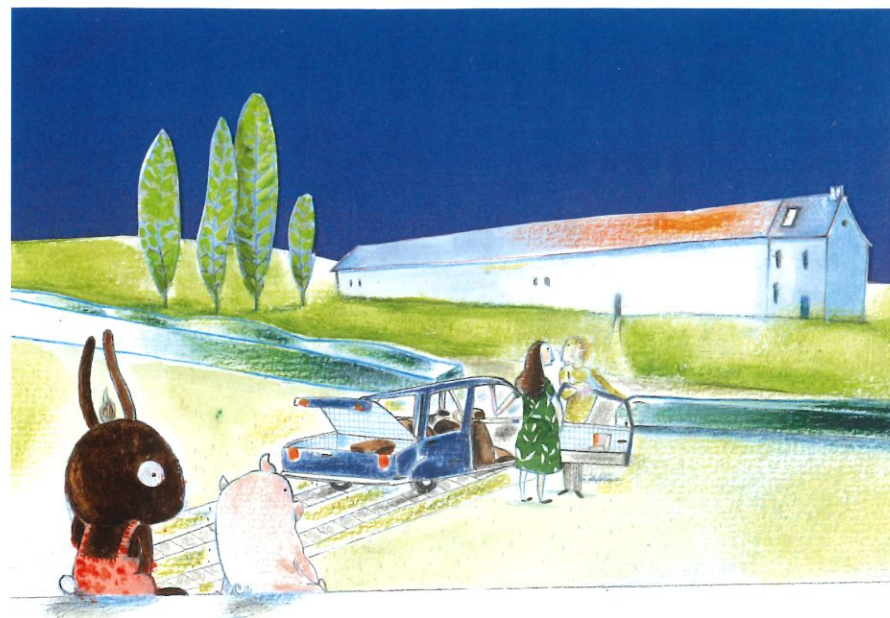
Niet te geloven dat hij ook een baby is geweest.

Gelukkig weet hij er niets meer van.

Hé, die knuffelbeesten kent hij nog!

Nu zijn ze voor zijn broertje.
Het is nu zo goed als zeker dat het een jongen is.
Mama moet af en toe naar de dokter.
Dan krijgt ze een foto mee naar huis.
Een foto van een piepklein jongetje.

Rob mag soms luisteren hoe het hartje klopt.
En soms voelt hij zijn broertje schoppen.
Voor mama wordt het elke dag een beetje moeilijker.
Kwam die baby nu maar gauw.
Het wachten duurt zo lang.
Op een mooie zomeravond is het zover.
Papa rijdt met mama naar de kraamkliniek.
Rob kan niet mee.
Hij moet naar bed.
Nee, niet in zijn eigen bed.
Hij mag logeren bij Wout en Saar.
Het gaat er vrolijk aan toe.
Voor een keer mogen ze laat opblijven.
En daarna duurt het nog lang voor het stil is.
Rob raakt maar niet in slaap.
Hij is blij, maar hij is ook een beetje bang.

Als Rob wakker wordt, kijkt hij in een paar lachende ogen.
'Papa!', roept hij verrast.
Hij zit meteen rechtop.
'Je hebt een wolk van een broertje!', zegt papa.
'En mama?', vraagt Rob bezorgd.
'Alles is goed gegaan. Mama is heel gelukkig', stelt papa hem gerust.
Maar dan kijkt hij opeens heel ernstig.
'Er is wel een probleempje', bromt hij.

Rob schrikt.

Zijn hart klopt in zijn keel 📖.

'We hebben geen naam voor de baby.

Jij mag kiezen!'

Die papa toch! Rob was er bijna ingetrapt.

'Thomas!', roept hij opgewonden.

'Thomas vind ik een mooie naam voor een broer!'

Rob mag met papa mee naar het ziekenhuis.

Mama huilt een beetje als ze Rob ziet.

'Tranen van geluk', zegt ze .

Rob stapt nieuwsgierig op het babybedje toe.

'Dag Thomas, ik ben Rob', stelt hij zich voor.

Thomas begint verschrikkelijk te huilen.

Het lijkt wel een sirene: 'Wéééé! Wéééé!'

'Nanana, stil maar, kleintje', sust mama.

De baby huilt nog harder: 'WEEEE!'

'Ik denk dat hij honger heeft', zegt mama.

Voorzichtig legt papa de baby naast mama.

Nu kan Rob zijn broertje helemaal zien.

Thomas is niet groter dan de pop van Saar!

En zijn gezichtje zit vol rimpels!

Net een heel oud ventje!

'Zo zien alle pasgeboren baby'tjes eruit',
zegt mama.

Vijf dagen later is mama thuis met de baby.

Buren en vrienden komen op bezoek.

Ze willen allemaal de baby knuffelen.

Thomas verhuist van het ene paar armen
naar het andere.

Papa serveert drankjes en hapjes.

De volwassenen klinken 📖 op de nieuwe baby.

En iedereen praat maar door elkaar.
 Het lijkt wel een kippenhok!
 Ondertussen staat de telefoon niet stil.
 Hij ligt nog niet neer of hij rinkelt weer.
 Mama moet altijd alles opnieuw vertellen.
 Rob stopt zijn vingers in zijn oren.

Er komt nog meer bezoek.
 Daar zijn oma en opa, en ooms en tantes.
 Ze hebben alleen oog voor de baby.

'Hij heeft de ogen van zijn mama', vindt oma.
 'En de neus van zijn papa', zegt tante.
 'Kijk eens wat een grote handen!', wijst oom.
 'En zijn voetjes! Hij wordt vast heel groot!'
 'Hij lijkt sprekend op jou, opa!', jubelt tante.
 Ze praten tegen de baby met een hoge stem.
 En ze geven hem allerlei gekke naampjes.
 'Dag schatteboutje, dag mijn knulletje,
 dag lief kaboutertje, dag kleine honnepon ...'
 Ondertussen verdwijnen de hapjes in hun mond.
 Rob wil er ook wel eentje proeven.
 Maar hij kan er niet bij.

'Mama!', roept hij.
 Maar mama hoort hem niet.
 'Papa!' Papa is bezig met de drankjes.
 'Oma, ik ...'
 Oma neemt net Thomas uit de wieg.
 'Opa, mag ik ...'
 Opa is druk in gesprek.
 Rob zet zijn handen aan zijn mond.
 'Hoi! Zijn jullie er nog? Anders ik wel, hoor!'
 Door het rumoer 🗣️ is er niemand die hem hoort.

Rob rent de trap op naar zijn kamer.
 Met een smak gooit hij de deur achter zich dicht.
 Uren later vindt mama hem in slaap.
 Sussend maakt ze hem wakker. Het is heel stil in huis.
 'Is iedereen weg?', vraagt Rob slaperig.
 Mama knikt.
 'Eindelijk!', zucht Rob.

De drukte van de eerste dagen is voorbij.
 Alles is weer zoals vroeger.

Of toch niet.

Mama loopt soms tot de middag in haar kamerjas
 rond. Met krulspelden in het haar.
 Ze heeft haast geen tijd meer voor zichzelf.
 De baby moet getroost worden als hij huilt.
 Hij moet zijn flesje op tijd krijgen.
 Hij moet dikwijls een verse luier aan.
 Daar mag Rob soms bij helpen.
 Dan knijpt hij zijn neus dicht.
 Gelukkig heb ik al gegeten, denkt hij dan.
 Hij mag ook niet meer hard roepen.
 Want dan wordt de baby wakker.
 Hij weet niet meer of hij dit broertje wel wil.
 Het doet niets anders dan eten, slapen en huilen.

Op een nacht huilt Thomas de hele buurt wakker.
 Mama zingt een slaapliedje.
 Het helpt niet.
 Papa schommelt de wieg heen en weer.
 Het helpt ook niet.
 Mama stopt de fopspeen in zijn mond ...
 Papa zegt 'Ssst ...' en valt zelf bijna in slaap.
 Rob stopt zijn hoofd onder zijn kussen.

Het huilen houdt maar aan 🗨️: Wéééé! Wéééé!
Nu is het genoeg, vindt Rob.
Hij stuift de babykamer in en knipt het licht aan.
Thomas houdt op met huilen.
Hij lacht naar hem!
'Dag broertje van me', zegt Rob zacht.
Thomas lacht opnieuw en doet zijn oogjes toe.
'Sst!', doet Rob naar mama en papa.
'Als mijn broer nog eens niet wil slapen, dan roepen
jullie mij maar!'